

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΑΣΧΟΣ ΜΑΝΔΡΑΒΕΛΗΣ

Τα παιδιά ενός «ανώτερου λαού»

Είπε κάτι μεταμοντέρνο στη Βουλή προχθές ο πρωθυπουργός, το οποίο πέρασε απαρατήρητο: «Αλήθεια, κ. Μητσοτάκη, γιατί κάθε φορά που ανεβαίνετε σε αυτό το βήμα αναφέρεστε στον κ. Καρανίκας; Τι έχετε μαζί του; Εμένα οι συνεργάτες μου είναι άνθρωποι του λαού. Μπορεί να μην έχουν βγάλει το Χάρβαρντ, δεν είναι όμως ούτε Παπασταύρου, ούτε Χριστοφοράκος, ούτε αυτοφωράκηδες, ούτε μου έκαναν ποτέ δώρα τέτοιου είδους. Είναι βαθιά η ταξική αντιπαλότητα που βγάζετε μέσα από τις πολιτικές σας αναφορές».

Αρτζι, μπούρτζι και λουλάς. Τι δουλειά έχει ο κ. Χριστοφοράκος -ο

οποίος ούτε το Χάρβαρντ έχει βγάλει, ούτε σύμβουλος πρωθυπουργού υπήρξε- με την ανάγκη μιας χώρας να υπάρχουν εγγράμματοι σύμβουλοι γύρω από τον πρωθυπουργό; Ο κ. Καρανίκας δεν έγινε σύμβολο του πελατειασμού επειδή προσελήφθη ως γκαρσόνι στο Μαξίμου. Εγινε σύμβουλος Στρατηγικού Σχεδιασμού, διάολε• αν κατανοεί κανείς το βάρος της θέσης. Και μακάρι να ήταν Παπασταύρου, ακόμη κι αν επαληθευτεί όλη η λίσπη που ο ΣΥΡΙΖΑ πετά στο πρόσωπο του πρώην συμβούλου του κ. Σαμαρά. Σε μια χώρα που βρίσκεται σε τέτοια κρίση πρέπει να υπάρχουν άνθρωποι με γνώσεις στον στρατηγικό σχεδιασμό της κυβέρνη-

σης. Οχι απόφοιτοι των ΤΕΙ τουριστικών επαγγελμάτων. Ελεος πια με την μετα-αλήθεια του ΣΥΡΙΖΑ!

Και ναι! Ο κ. Καρανίκας είναι παιδί του λαού. Αλλα παιδιά του λαού που να έχουν σπουδάσει δυο πράγματα, να έχουν πάρει ένα πτυχίο της προκοπής (κι ας μην είναι από το Χάρβαρντ), που να καταλαβαίνουν τη διεθνή συγκυρία, να βοηθήσουν τη χώρα να βγει από την κρίση, δεν έχει ο ΣΥΡΙΖΑ; Όλα τα παιδιά του λαού που στρατεύτηκαν στο «κόμμα της ελπίδας» είναι πρώην μπάρμαν; Ή υπάρχουν τα παιδιά ενός «ανώτερου λαού», που ανεξαρτήτως προσόντων γίνονται σύμβουλοι Στρατηγικού Σχεδιασμού (το ξαναλέμε για να το-

νίσουμε το βάρος της θέσης) και τα παιδιά του «άλλου λαού», που έλιωσαν να διαβάζουν, πήραν καλά πτυχία (κι αυτό δεν είναι ψόγος, όπως το υπονοεί ο πρωθυπουργός), έκαναν κάτι στη ζωή τους και παραμένουν στο περιθώριο; Και δεν ζήτησε κάποιος κομματικές υπερβάσεις από τον κ. Τσίπρα. Φυσιολογικά και μέσα στον ΣΥΡΙΖΑ θα υπάρχουν νέοι με σπουδές και προσόντα που θα μπορούσαν επαξίως να αναλάβουν αυτή τη θέση.

Αλλά η χώρα, της οποίας ο πρωθυπουργός θεωρεί ότι οι εγγράμματοι είναι ταξικοί αντίπαλοι των αγραμμάτων, είναι άξια της τύχης της...

ΑΥΓΗ Καρτερός Θανάσης

Λοβερδιανή ευαισθησία

Αντε να δούμε πού θα φτάσουμε ακόμα με το μένος κατά της κυβέρνησης. Τον Ανδρέα Λοβέρδο τον ξέρετε. Υπουργός, βουλευτής, καθηγητής και τα τελευταία χρόνια τοκιστής κάθε συκοφαντίας, αθλιότητας, βρισιάς, κατά αριστερών γενικών και του Τσίπρα ειδικώς. Και σουλατσάδορος -τίποτε το παράξενο ή το ανώμαλο- σε όλα τα καλά μαγαζιά, όπως του Ψυχάρη, του Αλαφούζου, του Θέμου, πάντων των αγίων του μετώπου που υπερασπίζεται την αγνότητα της δημοκρατικής τους Ελλάδας και αντιμάχεται τη φαυλότητα της βορειοκορεατικής μας κουτουράδας.

Καλά έως εδώ, και μαζί σου Ανδρέα για μια χοντράδα νέα. Να όμως που ξεπέρασε τον εαυτό του προχθές. Διότι κατήγγειλε από του βήματος της Βουλής τον Τσίπρα ότι διέπραξε ανανδρική επίθεση στα παιδιά και την οικογένεια του Θέμου, επειδή ξεστόμισε τη φράση ότι ο Αναστασιάδης κατοικεί με την οικογένειά του στην Ελβετία. Αυτά. Η λέξη οικογένεια, πλάι στη λέξη κατοικία, πλάι στη λέξη Ελβετία καταγγέλθηκε ως ανανδρική επίθεση εναντίον αθώων ανηλίκων. Που πάει να πει ότι όποιος ξαναπεί τη λέξη οικογένεια, μαζί με τη λέξη κατοικία, ή κατοικία, για πολιτικό ή δημοσιογράφο, θα τον πάρει ο διάολος του Ανδρέα.

Η στρέβλωση της εμπάθειας, και η εμπάθεια της στρέβλωσης, σε όλο της το ανατριχιαστικό μεγαλείο. Διότι πέντε γραμμάρια μυαλό -και δέκα ίσως- το έχει ο Λοβέρδος. Τι αποτελεί επίθεση, ανανδρική ή ανδροπρεπή, μπορεί να το καταλάβει. Όπως και τι αποτελεί βρισιά, συκοφαντία, αλητεία, αθλιότητα -γεμάτη είναι η τσέπη του από τέτοιες πέτρες. Αμολάει όμως την κοτρόνα ότι ο Τσίπρας επιτίθεται σε ανήλικα. Γιατί είναι τρελαμένος από την επιθυμία να ανοίξει το κεφάλι του μισπού πρωθυπουργού. Και σημασία δεν δίνει στα κεφάλια εκείνων που τους πιάνει πονοκέφαλος όταν υποχρεώνονται να υποστούν τέτοιο κεφαλοκλείδωμα της λογικής.

Αν έχει κάτι μοβόρικά αστείο η υπόθεση, είναι ότι ο Λοβέρδος και οι μύστες της λοβερδιανής ευαισθησίας ουδέποτε συγκινήθηκαν για τα παιδιά άλλων. Το παιδί του Καμμένου, για παράδειγμα, που βρέθηκε προχθές στο κέντρο του κυκλώνα. Τα παιδιά του Τσίπρα, που η λοβερδιανή σχολή δημοσιογραφίας ξεσκάλισε όχι μόνο το σπίτι τους, αλλά και το σχολείο τους. Έτσι που να σου έρχεται να διαπράξεις κι εσύ μια ανανδρική επίθεση: Ο Λοβέρδος ζει με την οικογένειά του στη Νέα Ερυθραία...

ΕΘΝΟΣ Γιώργος Κακλίκης. Πρέσβης επί τιμή, πρέσβης της Ελλάδας στα Σκόπια (τριετία 1999-2001)

ΠΓΔΜ και ρεαλισμός

Δύο δεκαετίες από τη σύναψη διπλωματικών σχέσεων ανάμεσα στην Ελλάδα και την Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, το θέμα της ονομασίας παραμένει χωρίς λύση. Μεσολάβησε ένας μεγάλος αριθμός ελληνικών επενδύσεων και συμφωνιών και, στις αρχές της δεκαετίας του 2000, φάνηκε πως το θέμα θα έφτανε σε λύση αποδεκτή και από τις δύο πλευρές. Ήταν το αποκορύφωμα μιας προσπάθειας για προσέγγιση στην οποία σημαντικό ρόλο έπαιξε η σοβαρότητα της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής σε μια συγκεκριμένη χρονική περίοδο και μια αντίστοιχη σοβαρότητα της κυβέρνησης της γειτονικής μας χώρας που, τότε, είχε ως έναν από τους κύριους στόχους της τη βελτίωση των σχέσεων των Σκοπίων με την Αθήνα. Σ' εκείνη την κυβέρνηση της ΠΓΔΜ υπουργός ήταν ο μετέπειτα πρωθυπουργός Νικόλα Γκρούεφσκι. Η χρησιμοποίηση, όμως, του ζητήματος της ονομασίας ως πυλώνα της σταδιοδρομίας του, απομάκρυνε τη λύση. Για λόγους εντυπώσεων, η κυβέρνηση της ΠΓΔΜ προέβαλε την εικόνα του αδύναμου κράτους που δεν μπορεί να υλοποιήσει τις ατλαντικές και ευρωπαϊκές του φιλοδοξίες «λόγω των ελληνικών αντιρρήσεων». Εμπρακτα, η Αθήνα έχει αποδείξει

τις ειλικρινείς προθέσεις της για ουσιαστική προσέγγιση των δύο χωρών. Το έχει αποδείξει από τότε που η ΠΓΔΜ σήκωνε το βάρος μισού εκατομμυρίου Κοσοβάρων προσφύγων που κατέφυγαν σε αυτήν το 1999, συνδράμοντας τη γείτονά της με μεγάλη ανθρωπιστική και σοβαρή οικονομική βοήθεια.

Και στο πλευρό της, πάλι, όταν οι δύο βασικές εθνικές της συνιστώσες βρέθηκαν απέναντι η μία στην άλλη. Η Αθήνα, σε διαρκή επαφή και με τις δύο πλευρές, προσπάθησε να δημιουργήσει διαύλους προσέγγισης και πρότεινε συγκεκριμένο σχέδιο για μια πενήθημερη διεθνή διάσκεψη με στόχο τη διαμόρφωση μιας διεθνοτικής συμφωνίας.

Και πρόσφατα, το ευρύ φάσμα των Μέτρων Οικονομικής Εμπιστοσύνης, που είχε την πρωτοβουλία να προωθήσει η ελληνική πλευρά, αποτέλεσε σημαντικό βήμα προόδου ανάμεσα σε Αθήνα και Σκόπια, με τη γειτονική χώρα να έχει ενταχθεί σε περιοχικά οχήματα συνεργασίας. Απομένει να αντιληφθεί η ΠΓΔΜ τα πολλαπλά οφέλη που θα έχει από μια πλήρη προσέγγιση με την Ελλάδα και να αποδείξει τις καλές της προθέσεις ανταποκρινόμενη στις ρεαλιστικές προτάσεις της Αθήνας για τη λύση του χρονίζοντος αυτού προβλήματος.

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

Συντάκτης: Α.Ψ.

Άλλη χώρα η Αυστραλία!

Στην Αυστραλία πολύ γρήγορα τα ΜΜΕ και οι αστυνομικοί διαπίστωσαν ότι ο φοβερός μακελάρης που θέρισε τόσους ανθρώπους πέφτοντας πάνω τους με το αυτοκίνητο είχε ψυχολογικά προβλήματα και μάλιστα λίγο νωρίτερα είχε και άλλο περιστατικό διαπληκτισμού. Ο δράστης ήταν Έλληνας μετανάστης πρώτης ή δεύτερης γενιάς. Μια μεγάλη τραγωδία που συνέβη και πήρε άμεσα την αληθινή της διάσταση. Ένας άνθρωπος με ψυχολογικά προβλήματα, ιστορικό χρήσης ουσιών και ενδοοικογενειακής βίας, ελληνικής καταγωγής έσπειρε το θάνατο.

Ας αναλογιστεί εδώ κάποιος τί ακριβώς θα έλεγαν και ποιους ανατριχιαστικούς τίτλους θα είχαν σήμερα το πρωί τα ελληνικά ΜΜΕ και τα δελτία ειδήσεων αν το ίδιο συνέβαινε (χτύπα ξύλο!) στην Αθήνα με δράστη έναν διαταραγμένο ψυχολογικά μετανάστη αφγανικής ή πακιστανικής ή αλβανικής καταγωγής. Στην... καλύτερη περίπτωση: «Ο τρομοκράτης Αφγανός που άφησε ανενόχλητο η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ να εισβάλλει στη χώρα, δολοφόνησε εν ψυχρώ Έλληνες πολίτες και κανείς ακόμα δεν έχει παραιτηθεί!»

Στη χειρότερη θα είχαμε ίσως ένα ανάλογο πογκρόμ σαν κι εκείνο που οργάνωσαν τα τάγματα της ΧΑ όταν δολοφονήθηκε ο Μ. Καντάρης που προφανώς θα οδηγούσε επίσης σε δολοφονία ενός αθώου νεαρού μετανάστη όπως είχε γίνει και τότε. Άλλη χώρα η Αυστραλία!